

Білоцерківська міськрайонна газета

Громадська
ДУМКА

Виходить з 30 серпня 1990 р. № 29–30 (13934-13935), 9 КВІТНЯ 2021 р. Роздрібна ціна 3 грн. 00 коп.

Територіальна оборона:
хочеш миру – готуйся до війни

Збройна агресія Російської Федерації як завершальний етап цілого комплексу попередньо проведених спецоперацій у політичній, соціальній та культурній площинах стала справжнім шоком для українського суспільства. Ціною самопожертви особового складу ЗСУ та добровільних батальйонів вдалося зупинити ворога після серії тяжких поразок аж у лютому 2015 року. Окуповані території та великі втрати в живій силі – таким жорстоким виявилось підтвердження крилатого вислову римського історика Корнелія Непота: «Хочеш миру – готуйся до війни».

Стабілізація лінії фронту дала змогу почати розбудову нового компонента Збройних сил України, а саме: військ територіальної оборони. Формування бригад тероборони відбувається з 2018 року. Не оминув цей процес і Білу Церкву, де на базі міста й Білоцерківського району утворено батальйон ТРО. Серед інших завдань, які перед ним стоять, чи не найголовнішими є «охорона та оборона важливих об'єктів і комунікацій, а також боротьба з диверсійно-розвідувальними силами, іншими озброєними формуваннями агресора та антидержавними незаконно утвореними озброєними формуваннями».

Ранок... «Зараз ми заберемо старшину, речі та поїдемо на базу. Сьогодні заняття на замській базі», – говорить один із тербатівців. Він, як і старшина, зовні нічим не відрізняється від звичайного військовослужбовця. Той же «піксель», ті ж «берці». А хто з вас звертає увагу на шеврон? Ми приїжджаємо в один із непомітних провулків міста й завантажуюмо бронезилети, трохи сухих дровенят, лопати, чай і пластиковий посуд.

Тоді напередодні випав сніг, тому по слідах численних автомобілів видно, що ми будемо на базі не перші. Так і є. Позашляховики, седани, мінівени, шкільні автобуси приїхали сюди не тільки з Білої Церкви, а й із колишніх навколишніх районів. На місці збору батальйону встановлюється прапор, а поруч починає димити похідна плитка, щоб заварити чай.

«Шикуйся!» – командує комбат. Воїнство починає вишиковуватися в три шеренги. Тут серед характерного кольору камуфляжу є і вкраплення людей у цивільному вбранні. Фіксую кількох знайомих. З кимось перетиналися на Майданах, комусь привозили допомогу на Східний фронт, хтось знайомий по соціальних мережах. Багато хто відчуває відповідальність за захист Батьківщини і тренується її боронити.

Тим часом комбат визначає навчальні місця і скликає інструкторів. Їм завдання конкретизуються. Сьогодні, крім стрільби, буде тренування по несенню служби на блокпостах, надання медичної допомоги під час поранення, інженерно-саперна підготовка. Особовий склад ділиться на чотири групи й вирушає на навчальні місця.

Як не крути, а всіх цікавить зброя. Тому відразу рушаємо до стрільбища. Туди можна потрапити, лише пройшовши інструктаж та тренування. Який би в

кого настрел не був, а повторювати основні правила потрібно до рефлекторності. Тому ніхто не ремствує. Всі дисципліновано займають позицію для стрільби лежачи, пристебують порожні магазини, брязкають затворними рамами і клацають спусковими механізмами. В кожного другого трапляються помилки, які усуваються шляхом повторення вправи. Інструктори власним прикладом показують, як помилки виправити, і просять виконати все, як треба.

На вогневій працюють по четверо. Кожному стрільцеві видають магазин із 11 патронами. На плечі лягає плитоноска, а на голову вдягається шолом. Більшість тербатівців стріляють лежачи. Лише дехто стріляє з коліна або стоячи. В бронезилеті з незвички стріляти не досить зручно – лікті провисають у повітрі, та ще й шолом потрібно ретельно припасувати на макітрі. Три одиночних, а далі короткі черги. Ось і вся вправа. Кілька секунд і стрільнина вчуває. Треба бігти до мішеней і перевіряти результати. Вправа радше для того, щоб руки не забували зброю. 11 патронів – це ні про що. Лише під час повноцінного виходу на полігон і занять із врахуванням специфіки завдань тербатальйону, з кількома вистріляними магазинами, з'явиться реальне відчуття зброї як продовження самого себе. Але для цього потрібен ухвалений відповідний закон і забезпечення згідно з ним же. Сподіваємося...

ченими завданнями. Можна не говорити про зброю. Досвід показує, що майже ніколи її новітні зразки не потрапляють у подібні структури. Потрібні й непримітні пікапи та позашляховики, яким ціна по дві-три тисячі доларів на західних ринках, щоб за необхідності вони могли вийти з численних, Богом забутих, гаражних кооперативів і, забравши групи, доставити на виконання завдання. Треба відпрацювати тактику дій у міських умовах, тренувати водіїв, розрахунки гранатометів. Потрібне закладення продуктів та медикаментів у лісах і балках. Важливо вивчати досвід не тільки боїв на Донбасі, а й сирійський досвід тощо. Але поки що тероборона діє згідно з тією нормативно-правовою базою, яка є.

Захист рідної землі – життєва необхідність. Терор окупантів зазвичай тотальний. Відсидітися в окупації не вийде. Тому, щоб захистити свої сім'ї, потрібно вміти захищатися. Чоловіки мають вправно поводитися зі зброєю, а тероборона дає гарні навички. Вступити до лав батальйону можна. Для цього потрібно звернутися до Білоцерківського ОМТЦК та СП (військкомат), кабінет 13, вул. Павличенко, 14, тел. (04563) 5-13-45.

Костянтин КЛИМЧУК

Юлія Тимошенко разом з командою «Батьківщини» на Київщині відвідали Васильківську міську лікарню

Лідер «Батьківщини» відвідала лікарню на запрошення медичних працівників, які повідомили про низку проблем, що заважають роботі, зокрема ефективній боротьбі з коронавірусом. Передусім лікарі прагнуть повернення лікарні статусу опорної, що гарантуватиме державну підтримку. Нині медичний заклад утримують виключно коштом місцевого бюджету, тому покрити всі потреби лікарні надзвичайно складно.

«Я бачу, як лікарі тримають лікарню на найвищому рівні, роблять усе можливе, щоб пацієнти отримували необхідну допомогу. На вашу адресу жодного докору немає, тільки безмежна вдячність. Наша команда зробить усе можливе, аби донести інформацію про ситуацію до міністра охорони здоров'я та переконати його невідкладно розв'язувати ці проблеми», – запевнила Юлія

Тимошенко.

Народний депутат Костянтин Бондарев наголосив, що Васильківська міська лікарня нині перебуває у кричущому становищі: вона обслуговує понад 150 тисяч людей (не тільки з Василькова, але й із населених пунктів навколо) і не є опорною, а значить, не отримує достатньо фінансування. Народний депутат зацентрував: якщо нічого не зміниться, то лікарню

можуть закрити.

«Така реформа (медична реформа Порошенка – Супрун), яка проведена в Україні, свідчить про те, що йде певна програма зменшення кількості українців у світі. Інших пояснень я просто не знаходжу. Не зрозуміло, як обирали ті опорні лікарні. Уявіть собі, в Іванкові є опорна лікарня, у Вишгороді є, а у Василькові немає. Йдеться про фінансування, ця лікарня сьогодні недофінансована. Немає можливості купувати надважливе для нормальної роботи обладнання: КТ, МРТ та ін.», – обурився народний обранець.

Юлія Тимошенко та Костянтин Бондарев пообіцяли докласти всіх зусиль, аби в МОЗ вирішили основну проблему Васильківської міської лікарні – поновили їй статус опорної.

Ольга ІВАНЕНКО

Цього року в Білій Церкві почнуть будувати новий ЦНАП

Про це повідомив заступник голови КОДА Андрій Лісовик під час онлайн-брифінгу.

«Активно працюємо над розвитком соціальної інфраструктури на Київщині. Роботи проводимо в рамках президентської програми «Велике будівництво». Один із її напрямів стосується покращення сфери надання адміністративних послуг. Тож уже цього року ми розпочнемо реалізацію проекту з реконструкції нежитлової будівлі в Білій Церкві під сучасний ЦНАП», – уточнив Андрій Лісовик.

Всі роботи будуть виконуватись за принципом формату «Прозорий офіс». Реконструкція відбуватиметься в кілька етапів і запланована до 2023 року. Загальна кошторисна вартість проекту складає 76 млн грн.

На Київщині з'являться 18 нових об'єктів

У столичній області продовжується розбудова та модернізація інфраструктури в рамках програми «Велике будівництво».

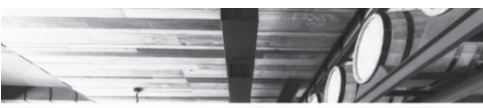
В 2021 році до неї увійшли 18 об'єктів. Серед них 5 шкіл, 6 садочків, 6 спортивних об'єктів і 1 центр надання соціальних та адміністративних послуг.

Обласні посадовці повідомляють, що загальна вартість усіх проектів складає 318,5 млн грн, з яких частина – це кошти державного фонду регіонального розвитку, решта – місцевих бюджетів.

Пресслужба Київської ОДА

Ковідні хроніки

В управлінні соціального захисту - карантин

КАРАНТИННІ ОБМЕЖЕННЯ

На виконання розпорядження керівника робіт з ліквідації наслідків надзвичайної ситуації від 31 березня 2021 року №216 «Про запровадження протиепідемічних обмежувальних заходів в управлінні соціального захисту населення Білоцерківської міської ради», з метою запобігання поширенню випадків захворювання на COVID-19 в управлінні призупинено прийом громадян із 31 березня по 14 квітня 2021 року, інформують офіційні джерела.

✓ направивши звернення на електронну адресу управління: uszn@bc-rada.gov.ua.

У разі крайньої потреби може бути здійснено прийом в обмеженій зоні в кімн. 301 на 3-му поверсі адмінбудівлі за адресою управління або за місцем проживання громадян у рамках послуги «пересувний прийомно-консультаційний пункт». Запис за телефоном (04563) 5-34-93.

Управління також інформує про розміщення бланків заяв на його вебсайті <http://uszn.org.ua>. Звертаємо увагу, що заповнені заяви, які направляються на електронну адресу управління, мають бути скановані або сфотографовані та містити обов'язкові реквізити (дату й особистий підпис заявника).

Потенційним клієнтам наполегливо радять обмежити відвідування управління соціального захисту населення та рекомендувати питання, які належать до компетенції управління, по можливості вирішувати дистанційно:

✓ в телефонному режимі: тел. (04563) 5-34-93;

✓ в телефонному режимі щодо пільг та субсидій: тел. (0456) 39-05-13, 5-45-94;

✓ направивши письмове звернення поштою на адресу управління: вул. Ярослава Мудрого, буд. 2, м. Біла Церква, 09117;

✓ поклавши письмове звернення до «Скриньки для прийому кореспонденції управління» на 2-му та 3-му поверхах адмінбудівлі за адресою управління;

На ваші прохання

Приймальні депутатів міської ради

(Продовження, початок у ГД від 12 та 19 лютого, 12 березня та 2 квітня)

БАЛАНОВСЬКИЙ ОЛЕКСАНДР ВОЛОДИМИРОВИЧ, виборчий округ №1, фракція ПП «За майбутнє» – с. Сидори, вул. Центральна, 2-А.

Графік прийому: щоп'ятниці, з 10:00 до 12:00. Телефон помічниці: 097-719-79-05.

ЧУЧУЛА ОЛЕКСАНДР ВІТАЛІЙОВИЧ, виборчий округ №1, фракція ПП «За майбутнє» – вул. Клінічна, 4/2 (бібліотека №5).

Графік прийому: щовівторка, з 12:00 до 15:00. Телефон: 097-919-91-34.

Нові обмеження

Під час засідання Київської обласної комісії з питань техногенно-екологічної безпеки та надзвичайних ситуацій, що відбулося 2 квітня, було оголошено про нові обмеження, які діють на території області з 5 по 9 квітня. Зокрема, визначено наступні проти-епідемічні заходи:

- рекомендувати в залежності від епідемічного стану на окремих територіях рішеннями місцевих комісій з питань техногенно-екологічної безпеки та надзвичайних ситуацій призупиняти освітній процес у закладах дошкільної, загальної середньої та позашкільної освіти усіх типів та форм власності;

- дозволити з урахуванням завантаженості збільшувати або зменшувати кількість громадського транспорту, а також інтервал руху на внутрішньообласних автобусних маршрутах, крім таких годин: із 07:00 по 10:00, із 16:00 до 20:00;

- здійснювати перевезення пасажирів

у кількості 50 відсотків, що передбачена технічною характеристикою транспортно-го засобу і визначена в його реєстраційних документах;

- рекомендувати керівникам закладів торгівлі пріоритетне обслуговування з 10:00 до 12:00 людей похилого віку.

На території Білоцерківської міської територіальної громади вже виконуються всі вищезазначені заходи, крім роботи дошкільних навчальних закладів, яка не припиняється, оскільки їхня наповненість не перевищує 40 відсотків, повідомляють офіційні джерела.

Ілюзія усвідомлення

Земляни притримуються різних вірувань, моляться різним богам. Люди здебільшого щирі у своїх релігійних поглядах. Та незалежно від того, відвідуємо ми собор, мечеть чи буддійський храм, не можемо заперечувати величі Всесвіту. Адже такі колосальні процеси, як народження чи смерть зірок, зіткнення цілих галактик чи бодай маленьких земних континентів – усе це відбувається просто тому, що таким є буття. Бездумні, безцільні та неблаганні закони природи діяли, діють і будуть діяти. А ми будемо їм коритися. І, певно, одним із найбільш грандіозних природних механізмів, без якого Земля була би мертвим каменем, аля Плутона, Ганімеда чи Церера, є адаптація.

Епідемія нового штаму коронавірусу увірвалася в наше життя, назавжди змінивши його. Але ми призвичаїлися. Не фізично, звісно. Наш вид вже десятки тисяч років не відрощує більших зубів, гнучкіших лап або щільнішого хутра. На зміну умов реагує наш мозок, наш розум. Наше свідоме і підсвідоме. Адаптується наше сприйняття реальності. Погляньте-но: нам не знадобилося і року, щоб перестати серйозно сприймати повідомлення про чергову кількість померлих від ковіду. І похоронів же ж не стало менше, ба навіть навпаки. Але

інформаційний галас ушух, і нині епідемія разом із карантинном – це вже і не страшно, і не смішно. Смерть увійшла в наші будні і розчинилася там, як цукор у воді. Так само, як там розчинилися втрати на війні. Так влаштована людина. Вона несвідомо тікає від перманентного стресу, адже спрацьовує ще один природний механізм – інстинкт самозбереження. Крім того, цікаву особливість демонструє і наш мозок. Йому властиво ігнорувати ті зовнішні чинники, які, раптом ви їх повністю усвідомите, здатні зламати нашу психіку чи підірвати душевне здоров'я. І що менше здатен усвідомити індивід, то більше доколических проблем буде відсікати його сіра речовина.

Так уже є, і немає особливого сенсу критикувати природу. У неї ж бо близько 15 мільярдів років досвіду, тож, напевно, вона знає, що робити. Але можна трошки поаналізувати. Наприклад, у цих безперерв-

них карантинних знаходимо навіть якийсь позитив. Адже є ті, кому як було начхати на здоров'я оточуючих, так начхати і зараз. Але маски вони все ж носять, бо де не спрацювала громадянська свідомість і відповідальність, там спрацювала набута звичка (привіт і спасибі, професоре Павлов). Рівень смертності спадати не думає, але спав загальний рівень докколавірусної напруги, і люди, вразливі до необхідності перейматися загальнонаціональними проблемами, трохи повернулися до звичного ритму. Тиск медіа і громадськості на них ослаб. Загальне враження таке, ніби дихати стало легше, хоча будь-якої миті будь-кому з нас повітря може забракнути. Панікою нас уже не візьмеш, бо ми вже наростили панцир.

Але, проводячи паралелі з тим же «вантажем 200», який не один раз прибував у Білу Церкву, але в багатьох із нас тоді так нічого в серці й не «йкнуло», можемо зробити невтішний прогноз. Забувши про війну, до жаху величезна кількість українців на виборах віддавали свої голоси за сателітів країни, яка вбиває нас. Тож, аби не продовжувати танець на граблях, варто все-таки пам'ятати про реальний світ. Бо можна скільки завгодно адаптуватися і відсікати від себе злободенні теми, але в час важливих рішень ілюзіям немає місця.

Богдан ХРАБУСТ

**В цей чудовий весняний день свій ювілей –
55-річчя – святкує наша мила
ІРИНА ВОЛОДИМИРІВНА КИЇВСЬКА!**

*Хай проліски перші дарують ніжність,
А сонце весняне дарує тепло. 12 квітня
Хай вітер квітневий несе надію,
І щастя, і радість,
і тільки добро.
Хай Бог з високого неба
силу й здоров'я дає,
А Матінка Божа
завжди береже.*

**З великою повагою та
любов'ю –
дружна родина Київських**

**Білоцерківська рада ветеранів-учителів вітає з ювілеями своїх колег,
які народилися у квітні:**

**Л.В. Войцеховська, М.М. Горелкіна, К.П. Зинченко, В.І. Кошова, М.С. Пойда,
В.М. Пономаренко, Т.Д. Троцька, В.І. Шемчук.**

Здоров'я, щастя та добра,
Наснаги, успіхів, тепла.
І повсякденно, повсякчас
Хай буде все у вас гаразд!

**З повагою – Г.І. Гащинська,
голова ради ветеранів-учителів**

**Святителя Софронія
12 квітня**

Святий Софроній Іркутський у миру був відомий під іменем Стефана Назаровича Кришталевського. Він народився 25 грудня 1703 року в містечку Березані (нині – місто в Київській області).

Його батько, Лазар Федорович, походив із простих селян. У 1727 р. закінчив Києво-Могилянську академію, того ж року став послушником Золотоніського Красногірського монастиря Переяславської єпархії, де й прийняв чернечий постриг та отримав ім'я на честь святителя Софронія Єрусалимського.

1732 р. був рукоположений ієродияконом, дещо пізніше – ієромонахом, хіротонію здійснив у Софійському монастирі в Києві сам київський митрополит Рафаїл (Заборовський). Згодом св. Софронія було призначено ігуменом цього монастиря, але 1742 року було переведено до Олександрівської лаври в Петербурзі, де в 1745 р. він став намісником лаври в сані архімандрита.

Уже 1752 р. він був одним із кандидатів на місце єпископа Переяславського та Бориспільського, але 23 січня 1753 синодальним указом його призначили єпископом Іркутським та Нерчинським. Перед від'їздом Софроній побував у рідному Красногорському монастирі, їздив на прощу в Києво-Печерську лавру. До Сибіру вирушив, підібравши цілий гурт помічників, насамперед з українців.

Через чотири місяці подорожі, у березні

1754 р., новопризначений єпископ Софроній прибув до Іркутська. Тут святий активно займався місіонерською та просвітницькою діяльністю. Так, він наказав обов'язково навчати в школах дітей священників та селян, перевів Іркутську Духовну Семінарію у новий архієрейський дім, збудований його коштом. Для семінарії він виписував викладачів із Києва, закупив і зібрав велику бібліотеку. Чимало місцевих жителів навернув у християнство. Велику увагу приділяв корінним народам. Проповідував ім Слово Христове, навчаючи основ віри й молитов їхніми рідними мовами. «Тим, хто не бажає святого хрещення, після звернення й умовлянь жодного примусу не чинити й ніяких погроз не робити, позаяк християнській проповіді належить любов із смиренням, покірливістю й тихістю, позаяк серце людське силувати неможливо», – наполягав владика.

Упокоївся святий Софроній 30 березня 1771 р. в Іркутську, похований в Іркутському Богоявленському соборі. 1903-го його мощі були виявлені нетлінними. Уже тоді чимало людей дістали біля них чудесні зцілення. 1918 року святого канонізували.

Підготував **Микола ОТИЧЕНКО**

Благотворче суспільство – те, про що мріяли пророки

20 березня на платформі міжнародного громадського руху «АллатРа» відбулася подія глобального масштабу: люди планети Земля об'єдналися з однією метою – жити в мирному суспільстві, без конфліктів і війн. Представники всіх релігій та конфесій прийшли до єдиного розуміння істини – Бог один, Земля – наш спільний дім і ділити людям немає чого. Всі хочуть миру, процвітання, щастя і дружби.

Що нам заважає побудувати такий світ, про який говорили всі пророки? Світ, у якому буде жити комфортно нам і нашим нащадкам? Ми можемо це зробити – побудувати Благотворче суспільство. Зараз проходить перший етап цього будівництва – інформування.

Участь в онлайн-конференції взяли жителі більше ніж зі 180 країн, синхронний

переклад вівся на 47 мовах, на деякі був також сурдопереклад. Учасники розглянули 8 основ Благотворчого суспільства:

- ✓ Життя людини є найвищою цінністю.
- ✓ Свобода людини.
- ✓ Безпека людини.
- ✓ Прозорість і відкритість інформації для всіх.
- ✓ Благотворча ідеологія.
- ✓ Розвиток особистості.
- ✓ Справедливість і рівність.
- ✓ Самоврядування суспільства.

Переглянути конференції «Благотворче суспільство. Разом ми можемо» та «Благотворче суспільство. Про що мріяли пророки» можна на сайті <https://allatranites.com/uk>, а також приєднатися до глобального проекту всього людства.

Перехід на електронні трудові книжки. Що зміниться для українців?

На початку березня Президент підписав закон про перехід на електронні трудові книжки. Дані про страховий стаж українців після 2004 року в електронних реєстрах вже є, тепер потрібно оцифрувати старіші записи. Як саме це відбуватиметься і що зміниться для українців, дізнавались експерти Центру громадського моніторингу та контролю.

ЯК ОЦИФРУВАТИ ТРУДОВИЙ ДОСВІД?

Від паперових книжок планують відмовитися не відразу. Закон передбачає п'ятирічний перехідний період. Упродовж цього часу можна використовувати і паперову, і електронну трудову. Як і раніше, облік даних вестиме Пенсійний фонд, який відповідає за накопичення, зберігання та обробку інформації про страховий стаж працівників для отримання пенсій. На сайті фонду на кожну застраховану особу буде заведена персональна електронна картка, яка міститиме загальний страховий стаж, зокрема, набутий до 2004 року. Ці відомості вноситимуться до реєстру на підставі трудової книжки або окремих документів, які підтверджують стаж роботи.

Перенести інформацію з паперової трудової книжки до цифрової можна буде як самостійно, так і з допомогою роботодавця. Це можна зробити через вебпортал електронних послуг Пенсійного фонду, додавши скановані копії трудової книжки. Згідно з вимогами, скан-копії мають бути кольоровими, чіткими та відображати всі реквізити документа. Заповнені сторінки мають бути у хронологічному порядку, формат зображення jpg або pdf, розмір кожного файлу – не більше одного мегабайта. Щоб скористатися сервісом, обов'язково треба мати електронний підпис або печатку, а для роботодавця – також згоду працівника на обробку персональних даних.

«Наприклад, роботодавець буде за всіх своїх працівників робити скан-копії, завіряти їх власним електронним підписом і подавати до нас. Оцифрування внесеної інформації в реєстр здійснюватиметься в Пенсійному фонді України», – пояснює заступник голови фонду з питань цифрового розвитку Олександр Малецький.

Після перенесення відомостей до електронного реєстру роботодавець буде зобов'язаний видати оригінал паперової трудової книжки працівнику. Водночас, згідно з законом, на вимогу працівника роботодавець зобов'язаний продовжувати паралельно з електронним обліком вести трудову в паперовій формі.

ЯКІ ПЛЮСИ І МІНУСИ ПЕРЕХОДУ?

Автори закону кажуть, що перехід на електронний облік має чимало переваг: від зменшення витрат роботодавців на ведення паперового документообігу до неможливості загубити або зіпсувати книжку.

Критиків закону цікавлять ризики, які несе електронна система. Чи будуть персональні дані українців надійно захищені, чи не будуть спотворені записи про досвід, чи можливий збій та втрата інформації? Експерт соціальних програм Центру Разумкова Ольга Пищуліна вважає, що підстав хвилюватися немає: «У молоді зараз немає паперового паспорта, в людей немає паперової книжки з рухом коштів на своєму рахунку в банку, які були колись, тепер не буде й паперової трудової книжки. Це не страшно, адже дані зберігаються в захищених реєстрах, і їх хоч щодня людина може перевіряти й контролювати». Навіть якщо йдеться про певні ризики, то їх не більше, ніж у паперових книжках. Відновити трудовий досвід не завжди вдається навіть із паперовою трудовою, якщо підприємство закрилося чи збанкрутувало.

Чи не найважливішою перевагою електронних трудових книжок експерти називають усунення людського фактора і більший контроль. «Це додатковий контроль з боку людини, яка будь-коли може зайти в реєстр загальнообов'язкового соціального страхування та подивитися, чи сплачує за нього роботодавець соціальні внески, які саме, подивитися свій страховий стаж. Адаже часто бувало, що у паперову книжку кадровик записує людині, що вона працює, а внески роботодавець не сплачує, і людина залишається без пенсії», – наголошує експерт Реанімаційного пакета реформ Ілля Несходовський.

Закон набуде чинності через три місяці з дня опублікування, 10 червня. В українців буде ще чимало часу, щоб розібратися зі всіма нюансами переходу на цифру. Загалом же експерти погоджуються, що переживати через відмову від паперової книжки не слід, адже це послідовна вимога часу.

Перелік безоплатних медпослуг розширили та деталізували

1 квітня 2021 року стартувала нова Програма медичних гарантій. У ній передбачено 35 пакетів медичних послуг. Бюджет Програми на нинішній рік становить 123,5 млрд грн.

Один із нових пакетів – це «Супровід пацієнтів з туберкульозом на первинній ланці». На цей пакет свої пропозиції подали 532 заклади. Згідно зі стратегією розвитку проти-туберкульозної служби, у 2021 році до цієї роботи долучиться первинна ланка. Не всі сімейні лікарі працюватимуть із пацієнтами з туберкульозом. Таке рішення буде добровільним. Тариф становить 775 гривень на місяць. До тарифу встановлюються коригувальні коефіцієнти відповідно до результату лікування: коефіцієнт 2 – за місяць, в якому пацієнта вилікували, і 0,75 – за кожен місяць, в якому він продовжує лікування.

Серед пакетів, які виокремили у 2021 році, – лікування пацієнтів з гематоло-

гічними та онкогематологічними захворюваннями. Пропозиції на цей напрям подав 61 заклад, серед яких 2 приватні. Цю медичну допомогу виділили в окремий пакет, бо пацієнти з такими діагнозами потребують тривалої та дорогої медичної допомоги. І трансформація системи охорони здоров'я, яка зараз відбувається, покликана знизити катастрофічні витрати на лікування, які несуть пацієнти з онкологією зі своєї кишені. Тариф за лікування пацієнта з онкогематологічними чи гематологічними захворюваннями становитиме 54 493 гривні. За лікування дітей заклад отримуватиме втричі більше.

Окремим пакетом, який виділили з амбулаторного, є ведення вагітності в амбулаторних умовах. На

нього пропозиції подали 712 закладів, 7 із них – приватні та 2 лікарі-ФОП. Жінки зможуть обирати, у кого та де спостерігати неускладнену вагітність: у свого сімейного лікаря чи в гінеколога в жіночій консультації. При цьому місце проживання чи прописки не має значення. Аналізи, обстеження, консультації та інше будуть безплатними для вагітної в закладах, що мають договір на цей пакет.

Нагадаємо, у 2020 році вперше всі надавачі медичних послуг почали отримувати кошти за договором за конкретну виконану роботу. Загалом понад 1600 спеціалізованих медзакладів уклали договір з НСЗУ. За перший рік дії Програми медичних гарантій у повному обсязі, а це 3 квартали 2020 року та перший квартал 2021-го, спеціалізовані медзаклади отримали за надані послуги понад 100 мільярдів гривень.

Урядовий портал

ЕЛЕКТРОННА ТРУДОВА КНИЖКА

ЯК ОЦИФРУВАТИ ТРУДОВИЙ ДОСВІД

1. Отримати електронний підпис або електронну печатку
2. Перейти на вебпортал електронних послуг Пенсійного фонду (<https://portal.pfu.gov.ua>)
3. Увійти до особистого кабінету
4. Обрати послугу «Надання скан-копій трудової книжки»
5. Заповнити прізвище, ім'я, по батькові та податковий номер
6. Прикріпити відскановані копії трудової книжки

Відсканована трудова книжка може бути подана:

- Самим працівником
- Роботодавцем, з обов'язковою згодою робітника на обробку персональних даних

Вимоги до скан-копії:

- Мають бути кольорові, чіткі та відображати всі реквізити документа
- Заповнені сторінки мають бути у хронологічному порядку
- Формат зображення має бути jpg або pdf
- Розмір кожного файлу не має перевищувати 1 МБ

В мелодії впізнаєш Україну

Цьогоріч ОЛЕКСАНДРОВІ ІВАНОВИЧУ БІЛАШУ – легенді національного музичного мистецтва, видатному майстру масової пісні, лауреатові багатьох творчих премій, в тім числі – Національної премії ім. Т. Шевченка, Герою України, народному артистові України, членові президії Українського фонду культури, виповнилося б 90 років.

Мені випали щасливі миті багатьох зустрічей з видатним митцем, які залишилися в пам'яті на все життя. А вперше це сталося восени 1965 року, коли Олександр Іванович з групою митців приїздив у Білу Церкву. Зустріч відбулася в ПК заводу «Сільмаш», після якої я мав щирю розмову з молодим тоді композитором і запрошення приїхати на його творчий вечір в Будинку кіно. Згодом я кілька разів запрошував його на творчі зустрічі в сільгоспінститут, в якому тоді працював, а в подальші роки спільна діяльність у фонді давала можливість зустрічатися досить часто.

Олександр Іванович чудово грав на баяні, і я, часто виступаючи в його присутності у фонді, завжди хвилювався. А він, посміхаючись, потім казав: «Непогано, але можна краще». Лише дехто знав, що Білаш був і чудовим поетом. Він видав з десяток поетичних збірок. Кілька подарував і мені.

Борис Олійник в одній з публікацій висловив думку, що О. Білашу поталанило народитися на Полтавщині, яка відзначена такими творчими велетами, як М. Лисенко, брати Майбороди, І. Котляревський, М. Гоголь, П. Мирний, О. Гончар. Селянська родина, в якій він зростає, мала відношення до музики. Мати чудово співала, а батько майстерно грав на балалайці й гітарі та й узагалі на всіх інструментах, які потрапляли до його рук.

Любов до пісні, до музики переважила всі інші юнацькі захоплення, і згодом він стає студентом Житомирського музичного училища ім. В. Косенка. Після закінчення його не полишає давня мрія – стати студентом столичної консерваторії. Згодом вона здійснилася. Він стає студентом композиторського факультету і навчається майстерності інструментовки, аналізу музичних форм, читці партитур, композиції у відомих на той час композиторів, які працювали в консерваторії: М. Дремлюги, К. Данькевича, Г. Жуковського, А. Свечникова. Пробоє писати пісні. Першою піснею, яка принесла йому успіх, стала «Три подружки синьооки» на вірші В. Шевчука. Вона звучала на всю Україну у виконанні багатьох тріо бандуристок, які включили пісню до свого концертного репертуару:

*Де шумлять жита високі,
Де черешні гнуть гілля,
Три подружки синьооки
Покохали Василя...*

А згодом молодий композитор отримує запрошення від кінорежисера В. Денисенка написати музику до ліричного фільму «Роман і Франческа», де в головній ролі знімалася молода, але вже досить популярна акторка Л. Гурченко. Композитор написав до фільму і кілька пісень на вірші молодого львівського поета Дмитра Павличка, які згодом стали досить популярними:

*Впали роси на покоси,
Задивилися навколо.
Там дівча ходило босе,
Білі ніжки проколало.*

Творча співдружність Білаша і Денисенка продовжилася спільною роботою над фільмом «Сон» про молодого Шевченка, роль якого блискуче зіграв молодий І. Миколайчук. До фільму теж було написано кілька пісень і серед них – знамениті «Лелеченьки», також на вірші Д. Павличка. Протягом свого творчого життя О. Білаш написав музику до

багатьох кінофільмів, і в кожному з них обов'язково звучали кілька пісень. Деякі хочуть назвати – «Катя-Катюша», «Сейм виходить з берегів», «А тепер суди», «Небезпечні гастролі», «Важкий колос», «Тронка», «Серед літа», «Дніпровський вітер», «Женихи» та інші. Композитором також написана музика до театральних вистав, що були поставлені на сценах кількох столичних, Тернопільського, Донецького та Полтавського театрів. Він автор кількох оперет. Також в його творчому доробку моноопера «Балада війни» та опери «Гайдамаки» і «Прапорonosці», два концерти для фортепіано з оркестром та інші інструментальні твори. Але найбільше композитор прославився як справжній майстер-творець масової пісні. Чимало з його пісень стали народними і серед них – «Ой не риж косу», «Ясени», «Прилетіла ластівка», «Два журавлі», «Явір і яворина», «Сину, качки летять», «Сніг на зеленому листі», «Треба йти до осені», «Мелодія»... А класична пісня «Два кольори» облетіла весь світ:

*Як я малим збирався навесні
Піти у світ незнаними шляхами,
Сорочку мати вишила мені
Червоними і чорними нитками.*

Його постійними співавторами були відомі поети Д. Павличко, М. Ткач, Б. Олійник, С. Пушик, М. Сом, Є. Гуцало, Л. Татаренко. Але найбільше популярних пісень композитор «народив» саме на вірші Д. Павличка та М. Ткача. Автор мав чудових виконавців, серед яких – Д. Гнатюк, М. Кондратюк, Д. Петриненко, Р. Кириченко, Л. Остапенко, чоловічий вокальний квартет «Явір»...

...В моїй пам'яті – бурхливе засідання розширеного пленуму правління Українського фонду культури у 2002 р. Я тоді теж на ньому виступав і порушив питання про нинішній стан народної пісні. Вона гине. По радіо, з телеекранів постійно звучать пісеньки з примітивними текстами та бездарними мелодіями. Навіть прочитав власний вірш, присвячений пісні:

*Бомжує пісня в чистім полі,
Давно вже вигнана з села...
І тільки слухають тополі –
Куди нас доля привела?*

І вніс пропозицію – звернутися з листом до Міністерства освіти про введення до програми навчальних закладів предмета «Народна пісня», як це давно зроблено в Японії, де мені випала нагода побувати. Так-от – в Японії випускники всіх навчальних закладів складають екзамен, окрім інших обов'язкових, на знання 100 народних пісень.

О. Білаш тоді теж виступав і підтримав мою пропозицію, сказавши: «Це потрібно зробити негайно».

...Він пішов за вічну межу в 2003 році. Але з нами залишаються його неповторні пісні – щирі і душевні. Пісні, в мелодіях яких нам усім і в сьогоднішній вбачається невмируща, веселкова, рідна Україна.

Анатолій КУЛЬЧИЦЬКИЙ,
заслужений працівник культури України

Чудова звістка, мов весняна пташечка, облетіла місто: учениця вокального відділу Білоцерківської школи мистецтв № 1 **КАТЕРИНА СЕРГІЄНКО** (викладач – заслужений працівник культури України **Л.Ю. Крижешевська**) отримала блискучу перемогу в Міжнародному вокально-хоровому фестивалі-конкурсі «VIVA CHORUS» та була удостоєна звання лауреата I премії. Катруся підкорила високопрофесійне журі виконанням творів акапела.

Зичимо юній вокалістці подальших успіхів і нових творчих злетів!

Сьогодні, коли в усьому світі вирує пандемія коронавірусу, начебто й не до сміху, але упродовж багатьох століть сміх є тою силою, яка надихає, підтримує, дарує надію, лікує...

Конкурс читців гумору «Усмішки Глазового» в бібліотеці-філії №10 став традиційним. Ну як можна від нього відмовитись? Тому, враховуючи всі застереження, конкурс цього року відбувся онлайн. Відеозаписи конкурсних виступів надійшли від 49 учасників, які майстерно прочитали твори Павла Глазового, Григорія Фальковича, Олеси Мамчич, Віктора Євтушенка, Володимира Дідківського...

Журі в складі членів Міжнародного фонду ім. П. Глазового Віктора Євтушенка (голова журі), Олександр Нагорної, Валерія Войтова, Тетяни Савенко, переглянувши виступи конкурсантів та ретельно їх обговоривши, визначились із призовими місцями.

Серед читців молодшої вікової категорії (дошкільники та учні 1–4 класів) переможцями стали:

1 місце – Катерина Павловська, учениця БЗШ №5, читачка філії №10;
2 місце – Марта Гончар, 6 років, читачка філії №6; Світлана Михайленко, учениця БЗШ №17, читачка філії №4;
3 місце – розділили Анна Некрашук, 9 років (філія №3), Софія Никоненко (БНВО «Перша Білоцерківська гімназія-школа I ст.»), Вікторія Черненко (ОЗО «Шкарівський академічний ліцей», театральний гурток «Дебют»).

Перемогу в середній віковій категорії (учні 5–9 кл.) святкували:

1 місце – Олексій Пасушенко (гімназія №2);
2 місце – Євгеній Гришко (БНВО «Перша Білоцерківська гімназія-школа I ст.»), театральна студія «Пролог»; Дарина Юрчик (філія №3); Анастасія Сирота (ОЗО «Шкарівський академічний ліцей», театральний гурток «Дебют»);
3 місце – Олександр Федак (БЗШ №20, філія №6); Нейтон Афтанакі (Міцва-613, театральна студія «Пролог»).

Серед найстарших конкурсантів впевнену і заслужену перемогу здобув випускник театральної студії «Пролог», студент ZSDIOS w Zwierzy (Польща) Віталій Кулинич.

Переможці отримують дипломи і призи, а всі конкурсанти – подарунки від управління культури та туризму Білоцерківської міської ради й Максима Миколаєвського після закінчення карантину. Володарі «золотих» нагород традиційно матимуть змогу відвідати вистави Київського академічного обласного музично-драматичного театру ім. П. Саксаганського. Ми щиро вдячні адміністрації театру за запрошення для наших переможців.

Дякуємо всім учасникам конкурсу, їхнім керівникам та бажаємо здоров'я, гарного настрою, творчого натхнення, перемог. Смійтеся на здоров'я! А ми готуємось до наступного конкурсу. До зустрічі!

Ганна НАГОРНА

Найромантичніші історії кохання в Україні

Гетьман Іван Мазепа і Мотря Кочубеївна

Кохання 65-річного чоловіка й 16-річної дівчини! Багато скептиків не вірили у щирість цих почуттів. Гадали, що або ж Мазепа на старості літ вирішив себе трохи потішити молодістю Мотрею, або ж Мотря просто зажадала стати гетьманшею.

Мотря та Іван часто зустрічалися в обійсті Кочубеїв, доки ворожнеча між батьками дівчини та Мазепою не сягнула апогею. На жаль, Кочубеї були категорично проти їхнього шлюбу. Адже Іван Мазепа, крім того, що був майже на 50 років старший, ще й доводився дівчині хрещеним батьком! А батько Мотрі Василь Кочубей був суперником Мазепа. Дуже вже йому хотілося отримати гетьманську булаву!

Через спротив батьків побратися Івану та Мотрі так і не вдалося. Хоча Мазепа продовжував писати дівчині палкі листи із зізнаннями у

вірності та кохання. До наших часів збереглося 12 листів, які просто дихають цією забороненою любов'ю. Врешті, у 1707 році Мотрю силою видали заміж. Та, вочевидь, дівчина не знайшла щастя у подружньому житті.

Мотря перебралася до Києва, у Флорівський монастир. Там жила і мати Мазепа, з якою Мотря розмовляла темними зимовими вечорами про коханого Івана. Після її смерті дівчина

поїхала поближе додому. У Полтаві Мотря стала послушницею Пушкарівського монастиря. Тут дівчина зберігала вірність своєму коханому Іванові до кінця життя.

Поховали Мотрю у 1852 році біля монастирської церкви – Вознесенського храму. Мотря Кочубеївна пережила свого коханого на 43 роки, проте залишилася йому вірною!

Далі буде

Засновник:
ПП «Редакція газети
«Громадська думка»
Редактор **Валентина Храбуст**

Адреса редакції: Київська область,
м. Біла Церква, вул. Партизанська, 18.
Телефони: 6-33-02.
E-mail: grom.dumka@ukr.net
Надруковано в ТОВ «Білоцерківдрук»,
м. Біла Церква, бульв. Олександрійський, 22.
Газета виходить щоп'ятниці.
Тираж згідно із замовленням.

Розрахунковий рахунок
UA 61300346000026000025662401
в ПАТ «Альфа-Банк» в м. Києві
Код ЗКПО 13723251
Реєстр. свідоцтво: серія КІ № 1739
від 17.01.2019 р.

Матеріали і фотознімки, надіслані до редакції, не рецензуються і не повертаються. Думки авторів публікацій у «Громадській думці» не завжди збігаються з точкою зору редакції. За достовірність фактів відповідальність несе автор. За зміст реклами відповідає рекламодавець. Редакція листується з читачами тільки на сторінках газети.